“Stealing Heaven” - The conversion of Dutch Schultz
“Krađa Raja” – Obraćenje Dutcha Schultza

. Victor R. Claveau, MJ

"Zaista, kažem ti, još danas ćeš biti sa mnom u Raju." (Luka 23,43)

Arthur Simon Flegenheimer rodio se 6. kolovoza, 1902 u Bronxu. Njegovi roditelji su bili Njemački Židovi. Majka, Emma, pokušala je odgojiti svoga malog Artura u ortodoksnoj vjeri. Njezin trud nije bio posve uzaludan jer u kasnijim godinama Artur je pokazao poštovanje prema svojem vjerskom odgoju.

Živio je kao tvrdokorni gangster zvan Dutch Schultz. U srijedu navečer, 23. listopada, 1935. Dutch Schultz je sjedio s tri kompanjona u stražnjem dijelu birtije, Palace Chop House u Newarku, New Jersey. Dutch je bio moćan u podzemlju. Kriminalac nad kriminalcima. Njegovo ime je bilo povezano sa svakom vrstom kriminala, od krađe, švercanja alkohola, iznude, do hladnokrvnog ubojstva. Dok je sjedio i kovao plan sa svojom bandom, dvoje muškarca su odjednom stala u otvor vrata i zapucali iz pištolja. Kritično ranjen, Schultz se doteturao do vrata. Hitno je bio odvezen u bolnicu gdje je bio prijavljen kao Židov, ali slijedeće jutro, uvjeren kako je bio oči u oči suočen sa smrću, zatražio je katoličkog svećenika. Bio je pozvan pater Cornelius McInerney. Shultz je htio umrijeti kao katolik. Pater McInerney mu je dao nekoliko jednostavnih uputa, krstio ga i dao mu posljednje pomazanje, u ime katoličke crkve. Zatim je ostao i pružio utjehu trima ženama u Dutchmenovom životu– njegovoj majci, sestri i supruzi. Ovaj veliki kriminalac je umro u 20:35, 24. listopada, 1935. godine. Dutch Schultz je bio pokopan u katoličkoj crkvi 28.listopada,1935.godine i u katoličkom groblju, Vrata Raja u New Yorku.

Odmah su uslijedile svađe i protestiranja na ulicama, u birtijama, u novinama, podzemnim vlakovima, u uredskim zgradama. Ljudi nisu mogli shvatiti kako je Crkva mogla prihvatiti tako zlobnog čovjeka u svoje naručje. Nisu mogli shvatiti kako ovaj veliki kriminalac može biti prihvaćen od strane Crkve koja izražava toliko negodovanje prema najmanjem grijehu; ta Crkva koja se pridržava tako visokih ideala vrlina, Crkva koja zagovara sasvim suprotno od onoga što je Schultz činio čitav svoj život.

Bilo je suludo, nezamislivo da Dutch Schultz bi mogao da se druži s anđelima; da bi ovaj okorjeli zločinac mogao živjeti s najsvetijima svih vremena, u Raju. To je bilo nepravedno, nerazumno da on u nekoliko momenata bi mogao steći vječnu nagradu za koju se duše bore kroz godine križeva i iskušenja. Ali, ima mnogo stvari koje su ovi užasnuti kritičari zaboravili. Zaboravili su da ima Jedan, i samo Jedan, koji može suditi korektno i u potpunosti pravedno. Zaboravili su da jedino Gospodin zna cijelu situaciju – loše primjere, zle okolnosti, bezbožni dom, privlačnost kušnje, i bezbroj drugih utjecaja u životu

svake osobe. Zaboravili su da je Gospodin uvijek spreman i voljan oprostiti, do zadnjeg daha života (samo čeka da Ga mi priznamo Bogom). Zaboravili su da Gospodin nudi svoje milosrđe, svoje svijetlo, svoju snagu, svoj život da ga podijeli. Također su zaboravili, ako su ikada znali, da prihvaćanjem Dutcha Schultza u Crkvu u njegovim zadnjim momentima nije značilo opravdanje njegovog zla života i njegovih okrutnih djela. To je samo značilo da je Božja Crkva nudila Božje milosrđe onome koji ju je stvarno trebao, onome koji ju je želio, onome koji se činio iskrenim, onome koji nije imao ikakvog mogućeg razloga, osim posebnog dara Božjega, da pozove katoličkog svećenika i da se baci u otvorene ruke Majke Crkve.

Iznad svega, ovi kritičari su zaboravili jednu istinu iz Božje Riječi, događaj koji nas interesira o dobrom razbojniku. Tom umirućem kriminalcu na Kalvariji, sam Sin Božji je obećao Raj. Kristova Crkva nastavlja u slučaju Schultza činiti što je Krist činio.

Sveto Pismo nam govori o dva razbojnika koja su bila razapeta zajedno s Kristom, jedan sa Njegove desne strane, drugi sa Njegove lijeve. Oboje su činili zlo; pljačkali su i bili su ubojice te su zaslužili smrt. Čak dok je visio na križu, jedan od njih, razbojnik sa lijeve strane, pridružio se Židovima u pogrđivanju Isusa. Povikao je: “Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!” (Luka 23,39) Razbojnik sa desne strane ga je prekorio:“Zar se ne bojiš Boga ni ti koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo svojim djelima zaslužili; a on - on ništa opako ne učini.” (Luka 23,40-41). Zatim, okrećući se prema Isusu, reče: “Gospodine Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.” Isus mu na te riječi reče: "Zaista Ti kažem, još danas ćeš biti sa mnom u raju!” (Luka 23,43)

Želimo dublje pogledati Krista i dobrog razbojnika i slušati njihove riječi stalno. Želimo razmišljati o onome što one znače i primijeniti ih na same sebe…..

(nastavlja se….)

“Stealing Heaven” - The conversion of Dutch Schultz
“Krađa Raja” – Obraćenje Dutcha Schultza

Victor R. Claveau, MJ

The promise Jesus made
Obećanje koje je Isus dao (drugi dio)

Umirućem razbojniku sa svoje desne strane Isus je obećao Kraljevstvo Nebesko. Obećao mu je da će ga odvesti u raj. U tren oka, ovom razbojniku je dan cilj i nagrada života; spasenje. Kako je netko rekao:"bio je pljačkaš do kraja, čak je i raj ukrao".

Isto obećanje je dano svakome od nas, pod određenim okolnostima. Nije dovoljno reći: “Gospodine, Gospodine”; potrebno je vršiti volju Oca Nebeskog. Raj je ogromna nagrada i ona zahtjeva ogroman trud. Dvije misli nam dolaze na um dok živimo (radimo) za tu nagradu:

- Potrebno je postati drugi Krist na zemlji, što više je moguće; potrebno je činiti dobro i izbjegavati grijeh. Nije dovoljan običan mlak trud. Potrebno je dati daleko više od prosječnog zalaganja. Način na koji živiš Božje zapovijedi je jedan od pokazatelja napora kojim želiš steći raj. Naša nada za rajem ne smije se ukopati u pretpostavku da ćemo tamo stići bez obzira što radimo, bez obzira koliko mali trud uložimo.

- Isus je također obećao razbojniku koji se kajao, druženje sa sobom. Krist ne obećava samo raj, nego i potvrđuje dobrom razbojniku intimnu bliskost sa sobom. Koji sretnik! Bio je u društvu Krista na Kalvariji. Biti će u društvu Krista u Raju.

Krist je svojim apostolima i vjernicima obećao:“U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao, idem pripraviti vam mjesto? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete tamo gdje sam ja.” (Ivan 14:2-3) (Sve iščekivanje Crkve oslanja se na ovo

obećanje, usporediti sa 1Sol 4,16s, 1 Kor 4,5, Otk 22, 17-20...)

Kakvo veličanstveno obećanje! Kakva predragocjena sudbina! Biti s Isusom, dijeliti Njegovu ljubav i nježnost, sudjelovati u Njegovoj Slavi, hodati s Njim i razgovarati s Njim, vidjeti Ga, blisko ga poznavati i biti Prijatelj sa Njim. Hvala Bogu za ovo obećanje.

Ovo zajedništvo s Kristom biti će naše pod jednim uvjetom – da pokušamo biti s Kristom na zemlji. Ti si s Kristom kada moliš; ti si s Kristom kada radiš i patiš; s Kristom si kada hodaš križnim putem sa Njim; ti si s Kristom – ujedinjen – kada Ga primiš u Svetoj Pričesti (ako primaš dubinom srca, pripremljen, klečeći i na usta kako to svjedoče i dokumenti katoličke crkve link http://www.catholictradition.org/Eucharist/memoriale.htm jer u svakoj čestici je Isus, a i knjiga koja je potkrijepljena dokumentima od don Bavčević Alojzija, Pričest na ruku ili na usta, Splitsko sveučilište); ti si s Kristom svaki put kad zakoračiš u katoličku crkvu, Njegov dom. Biti s Kristom u crkvi i živjeti Njegov nauk je jedan od najboljih potvrda da ćemo biti s Kristom nakon smrti.

Ako ste ga razočarali, bili Mu neposlušni, možete još uvijek biti s Njim, kao što je bio dobar razbojnik, putem kajanja i pokajanja.

Kraljevstvo i zajedništvo s Isusom bilo je obećano dobrom razbojniku vrlo ubrzo. “Danas” – Krist mu je obećao raj. “Danas”, Krist obećava i nama Njegov raj i Njegovo zajedništvo. Možda neće biti u slijedećih 24 sata, ali biti će za nekoliko godina ukoliko živiš Njegove zapovijedi u ljubavi prema Njemu. Počni sada na sebi da radiš, da ga zaslužiš. Izbjegavaj grijeh, jedinu prepreku raju. Ako si zgriješio, ne odugovlači da se obratiš, da tražiš oproštenje. Čini svoje dužnosti (vršenje staleških dužnosti su od jako velike važnosti, ispunjavanje njih sa ljubavlju vodi nas putem raja. Sv. Velika Terezija je rekla da Boga susreće u kuhinji, među loncima) i trpi svoje bolove sa strpljenjem. Što god moraš činiti iz dana u dan je tvoj put da stekneš raj. Upotrijebi svoje vrijeme. Koliko minuta – neću reći sati, nego koliko minuta daješ Gospodinu svaki dan? Ako si bio neodlučan do sad, počni “danas” se obraćati Gospodinu.

Isus Krist, Gospodin i Spasitelj svijeta je dao ovo obećanje, ne u bljesku slave, ne u momentu radosti i komfora, nego u bolovima i strašnoj agoniji. Nije dao ovo obećanje na vrhuncu časti, ili kad je bio objekt nježnosti, nego kad je bio ponižen i izrugivan. Ovo nas uvjerava u dvije stvari:

- Krist je imao (i ima) bezgraničnu ljubav za grešnike. On ne razmišlja o vlastitim bolovima, On ne razmišlja o tome da se oslobodi ili smanji mučenje nad sobom. Radije razmišlja o skrušenom grešniku. Svraća svoju pažnju onome koji se kaje.

- Kako je suprotno naše ponašanje! Mi mislimo na našu lagodnost i zabavu. U bolesti, patnji i muci, mislimo, ne na druge, nego na same sebe. Čak u danima zdravlja i zabave, mi se nismo voljni založiti za susjeda u tjelesnoj ili duhovnoj nevolji.

Jedan koji je dao ovo velikodušno obećanje imao je bezgraničnu moć. Krist se mogao osloboditi, mogao je pozvati svoje anđele da unište njegove mučitelje. Izabrao je da pokaže svoju moć s preobrazbom grešnika. Naizgled nemoćan, naš Spasitelj je s Križa posegnuo za pokajničkom dušom. S križa On poseže za tvojom dušom.

Krist je sreo razbojnika na Kalvariji. Gospodin je razumio, vidio je pokajničko srce, čuo je tog razbojnika kako Ga javno brani. Zatim, Krist ga je pozvao u vlastiti dom u nebu.

Kome je Krist dao ovo obećanje? Gospodin je obećao raj istinski velikom grešniku. Suočen sa ovom činjenicom, kako ikoji grešnik može biti očajan? Božje milosrđe je bezgranično. Naš Bog je Otac svih izgubljenih. Naš Bog je Bog koji prima grešnoga sina: "Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. (Luka 15:20). Naš Bog je dobri Pastir. On ide za zalutalom ovcom i stavlja je na svoja ramena, radostan. Naš Bog je Bog koji nam je preko svetog pisca rekao:“Odgovori im: `Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga puta svojega! Zašto da umrete, dome Izraelov!`(Ezekiel 33,11)

Naš Bog je Bog o kome čitamo:“Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu." (Ivan 3:16-17).

Poput dobrog razbojnika, priznaj svoju krivicu i moli za oprost. Grijeh protiv svetoga Duha je preuzetno pouzdavanje u Božje milosrđe. Nemoj biti poput onoga koji je odgovorio na poziv svećenika da promijeni svoje ponašanje:“O, Oče, ja sam uredu. Nemojte se mučiti oko mene. Uživati ću u životu dok traje, a zatim na kraju okrenut ću se Bogu i bit ću spašen – poput umirućeg razbojnika.”

“Da, svakako”, rekao mu je svećenik, “ali kada dođe kraj, pitam se, poput kojeg umirućeg razbojnika ćeš biti. Bila su dvojica, zapamti.”

Dobri razbojnik primio je svoje predragocjeno obećanje zato jer je surađivao s milošću koju mu je Bog dao. Svakom od nas Bog daje puninu svoje milosti. Pomisao, inspiracija, čak i svijetlo, bljesne u našu dušu. Ona može doći iz propovijedi, ili čak jedne rečenice propovijedi. Može doći u trenutku blagoslova s Presvetim Oltarskim Sakramentom. Bog daje dostatnu milost svima.

Bog ju je dao i dobrom razbojniku. Dana mu je spoznaja da ova nevina žrtva koja visi pokraj njega je Sin Božji. Dano mu je da zna da Krist umire za sve grešnike, i da može dati raj onima koji ga zatraže. Dizma je radio s Božjom milosti. Postao je svetac. Slijedi primjer dobrog razbojnika u njegovom pokajanju, i suradnji s milošću.

Krist viseći na križu, dobri razbojnik s Njegove desne strane, a zao razbojnik sa

lijeve, uvijek me podsjećaju na sudnji dan, kako ga je Krist opisao. Dobri će biti na Njegovoj desnoj strani, a zli na lijevoj. Red pravednih, onih koji će biti spašeni, se stvara iza skrušenog razbojnika; izgubljeni se redaju iza tvrdokorno nepopravljivog razbojnika, koji svojom voljom ostaje u tvrdokornosti. ...U tom smislu, možeš večeras odlučiti želiš li biti spašen ili ne.. Izaberi sada. Svi smo grešnici. Razlika je u tome što su se dobri razbojnik Dizma i Dutch Schultz pokajali. Zao razbojnik i njegovi sljedbenici nisu. Kojega ćeš razbojnika odabrati da slijediš?

"Schultz je htio umrijeti kao katolik. O. McInerney dao mu je nekoliko jednostavnih uputa, krstio ga, i dao mu zadnje pomazanje od katoličke crkve u kojoj je jedino spasenje.."

